

Алещенко В. І., к. держ. упр. Величко Л. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПРИЧИНИ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

На сьогоднішній день велика кількість підприємств в Україні знаходиться на межі банкрутства. Це зумовлено фінансовою неспроможністю підприємств своєчасно виконувати свої зобов'язання. Через це виникає необхідність вчасного упередження кризових явищ та запобігання банкрутства [1].

В період нестабільного економічного та політичного середовища в Україні проблема банкрутства є досить актуальною. Високі вимоги та специфічні умови, що склалися на ринку, спричиняють потребу виживання підприємств. Це в свою чергу слугує критерієм відбору більш ефективних суб'єктів господарювання.

Згідно із Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» під банкрутством розуміють визнану господарським судом нездатність боржника відновити свою платоспроможність і погасити грошові вимоги кредиторів не інакше як через застосування ліквідаційної процедури.

Існує ряд ознак фінансової кризи підприємств – це виникнення та збільшення заборгованості банкам, держбюджету та постачальникам; спад обсягів виробництва через зниження попиту на виготовлену продукцію; виплата заробітної плати працівникам із затриманням [2].

За даними сервісу моніторингу реєстраційних даних підприємств в Україні, за 2016 рік було визнано банкрутами 1524 компанії. Визначено, що тенденції банкрутства охоплюють не тільки окремих суб'єктів господарювання, а й цілі сфери економіки, а саме: будівництво, сільське господарство та оптову торгівлю. Київська область посідає перше місце по кількості підприємств, що знаходяться на межі банкрутства. На сьогоднішній день через банкрутство планують припинити свою діяльність 2073 підприємства. Очевидно, що в Україні простежується стійка тенденція збільшення кількості неплатоспроможних підприємств. Варто відмітити, що досить часто спостерігаються факти фіктивного банкрутства [3].

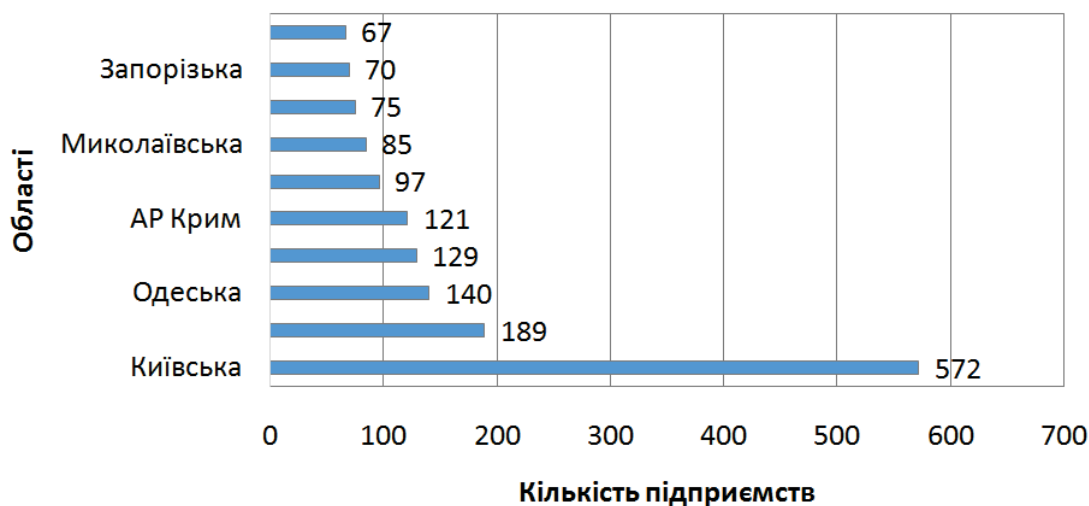

Рис 1. Кількість підприємств, що перебувають у стані банкрутства за областями станом на 01.01.2017 року [3]

Основними причинами стрімкого зростання кількості неплатоспроможних суб'єктів господарювання є:

1. Зовнішні фактори:

- складна політична ситуація в країні;
- соціально-економічні (зростання інфляції, нестійка податкова система, збільшення кількості безробітних, помітно знижений рівень реальних доходів населення);

- науково-технічні;

- ринкові (нестійкість фінансового та валютного ринків, посилення монополізму, стрімке зниження попиту);

- зовнішньоекономічні.

2. Внутрішні фактори:

- нерациональна організаційна структура;

- неякісний менеджмент;

- недоліки в механізмі ціноутворення;

- неякісний маркетинг.

На жаль, в Україні щодо регулювань банкрутства суб'єктів господарювання діє не зовсім досконала законодавча база, немає єдиної методики для попередження та визначення банкрутств, для неплатоспроможних приватних підприємств відсутня підтримка з боку держави.

Отже, в Україні простежується тенденція до збільшення числа підприємств, що банкрутують. Це зумовлює необхідність створення та впровадження системи попередження, прогнозування банкрутства та визначення шляхів його подолання, які забезпечать умови ефективної діяльності підприємств шляхом попереднього виявлення загроз і небезпек задля послаблення їх дії та остаточного усунення.

Список використаних джерел:

1. Войнаренко М. П. Формування системи попередження, прогнозування і подолання банкрутства промислових підприємств [Електронний ресурс] / М. П. Войнаренко, І. В. Троц // Економіка: реалії часу : наук. журнал. – 2015. – №4 (20). – С. 272–278. – Режим доступу : <http://economics.opu.ua/files/archive/2015/n4.html>
2. Гега П. Т. Деякі особливості банкрутства в Україні та недоліки правового регулювання [Електронний ресурс] / П. Т. Гега. – Режим доступу : <http://bankrotam.net/ua/prints/article1>
3. Офіційний сайт Міністерства Юстиції, розділ «Банкрутство» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://derzhreestr.gov.ua/bankruptcy>

Алпаслан Д.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Сучасна концепція управління економічними системами на різних рівнях (країна – регіон – галузь – підприємство) – це концепція стратегічного менеджменту. Вона виникла в протидію викликам і загрозам навколишньому середовищу, підвищенню його глобалізації, погіршенню і радикальним змінам конкуренції. В процесі еволюції контролю, які відбулися під впливом змін у виробництві 60–70 роках двадцятого століття і з'явилося стратегічне управління.

Основоположною концепцією науки є поняття стратегічного управління. Серед вчених, які досліджували формування і реалізацію бізнес-стратегії, не існує спільної думки про походження поняття «стратегія».

У економічній науці під поняттям стратегія розуміється генеральна програма дій, яка виявляє пріоритети проблем і ресурси для досягнення поставлених цілей.